

stiftet til at fremkalde en Stemning, som vil være gunstig for i denne Samling omfide at faae hele denne vigtige Sag om Embedsmændenes Lønning endt.

Men naar jeg saaledes ikke kan Andet end fremføre nogle Anker overfor den ærede Minister, saa er det mig dog kjært, at der ogsaa er Punkter, med Hensyn til hvilke jeg maa udtale min levende Paaskjonnelse af Ministerens Færd og Holdning. I den almindelige Lønningelov, som i det Hele taget — afføet fra Selopensioneringssystemet — er forelagt om trent saaledes, som den blev vedtagen her i forrige Samling, findes navnlig ogsaa den § 7, som jeg sætter megen Pris paa, og det sees altsaa, at den ærede Ministers Tilslutning til det Udvalgsforslag, der ligger til Grund for § 7, har været sand og alvorlig. Dernæst har det oftere været fremsat som ønskeligt at faae Pensionsloven forelagt sammen med Lønningelovene, og dette Dnsse har den ærede Minister ogsaa opfyldt. Nu kan det nok være, at det er ikke en saadan Pensionslov, som man havde ventet, idet den synes saagodt som alene at være sammenarbejdet af de to Love af 5te Januar 1851 og 24de Februar 1858 med nogle ganske enkelte Smaaforandringer; men ialfald foreligger nu Pensionsloven, og der er saaledes Leilighed til at stille Ændringsforslag til den, hvis man finder det hensigtsmæssigt. Dernæst maa jeg i høj Grad udtale min Paaskjonnelse af det betydelige statistiske Materiale, som er givet os med Hensyn til Pensionsvæsenet. Der blev i forrige Samling af Stenantsudvalget udtalt det Dnsse, at Ministeren vilde tilvejebringe en statistisk Bearbejdelse af Pensionslovenes Indhold og Virkninger i de forløbne Aar, for at man erved kunde have et Grundlag at staae paa, naar man vilde forhandle om en Revision af disse, og dette Dnsse er i fuldeste Maal og meget hurtig gaaet i Opfyldelse, idet Ministeren allerede i denne Samling har kunnet tilstille os den store Oversigt i Folio, der er omdeelt, og af hvilken der foreligger en idetmindste foreløbig Bearbejdelse i Motiverne til Pensionsloven. Det er nu vistnok Chefen for Pensionscontoret, der har Fortjenesten af at have tilvejebragt dette Materiale; men skal Ministeren være

ansvarlig for sine Underordnede, saa skal han selvfølgelig ogsaa have Æren. Jeg troer, at der ved dette Materiale er tilvejebragt et ganske antageligt Beviis for, at den urimelige og beklagelige Høide, som vore Pensionsudgifter for Tiden have, i det Væsentlige ikke skyldes Pensionsloven, men tilfældige og forbigaaende Omstændigheder, samt at den naturlige Udvikling vil, selv om der ikke foretages videre indgribende Forandringer i Pensionsloven, føre til, at Pensionsbyrden efterhaanden bestandig gaaer nedad, deels fordi Embedsmændenes Antal tager af, og deels og især, fordi kongelig Bestalling og deraf følgende Pensionsret nu først indtræder paa et langt senere Tidspunkt, end det før har været Tilfældet. Dermed er jo ikke udelukket, at der kan være enkelte Punkter, hvor der kan være Grund til at gjøre Forandring; men jeg er dog som sagt foreløbigt kommen til det Resultat, at der ikke vil være Anledning til indgribende Forandringer. Jeg skal forøvrigt ikke nærmere gaae ind derpaa, da Pensionsloven for Diebliffet ikke foreligger.

Winther: Jeg deler tilfulde den Beflagelse, som det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte over, at disse Loves Udgivelse er bleven i den Grad forsinket, som Tilfældet har været; men jo mere jeg er gennemtrængt af Mistemning over, at de ikke ere udkomne, desto hensigtsmæssigere forekommer det mig at være, at vi nu bestræbe os for at fremme disse Sager med den yderste Kraft. Et Middel til at forhale deres Forhandling og til at faae den udtværet vilde det jo vistnok være, om vi vilde give os til at drøfte de Grunde, som hidtil have forsinket disse Loves Fremkomst; thi de gjensidige Beskyldninger kunde sikkert optage flere Møder, naar de skulde drøftes tilbunds. Det kunde jo være ganske rimeligt, om jeg eller Andre, der have været Medlemmer af det tidligere Udvalg, kunde have Lyft til at tage til Gjensæle mod de Beskyldninger, som ere reiste imod det, da der jo ogsaa her i Thinget i sidste Samling er blevet forhandlet en Forespørgsel, der ingenlunde gif ud paa at vælte Skylden bort fra Udvalgets Medlemmer; men lad Fortiden fare og lad os gaae til selve